

عنوان مقاله:

بسط مفهومی آزمایشگاه زنده شهری براساس روش تحلیل مفهوم تکاملی راجرز

محل انتشار:

فصلنامه اقتصاد و برنامه ریزی شهری، دوره 4، شماره 1 (سال: 1401)

تعداد صفحات اصل مقاله: 23

نویسندگان:

بهروز محمدرضاپور - دانشجوی کارشناسی ارشد برنامه ریزی شهری، گروه شهرسازی، دانشکده هنر، دانشگاه بجنورد، بجنورد، ایران

سعید رفیع پور - استادیار گروه شهرسازی، دانشکده هنر، دانشگاه بجنورد، بجنورد، ایران

میثم علی پور - استادیار گروه شهرسازی، دانشکده هنر، دانشگاه بجنورد، بجنورد، ایران

خلاصه مقاله:

مقدمهها رشد سریع فناوری اطلاعات و ارتباطات، تحقق هوشمندی در شهرها نیازمند رویکردی جامع و سیستماتیک است تا شهرها در آینده قابل زندگی تر و پایدارتر شوند. هنر ایجاد مشارکت، ابزاری کارا در تبدیل شهرها به محیط های نوآوری برای فرایندهای نوین برنامه ریزی شهری است. در محیط های شهری، مشارکت شهروندان، کسب وکارها، دانشگاه ها و دولت های محلی می تواند شرایط خوبی برای هم آفرینی و ایجاد دانش فراهم کند و در نتیجه، به شهروندان فرصتی برای همکاری با سایر ذی نفعان در شکل دادن به محیط های شهری خود و رفع چالش فناوری در حوزه اجتماعی می دهد. یکی از راه های برون رفت از چالش های مربوط به بعد اجتماعی فناوری این است که هنگام راه اندازی پروژه های هوشمند، آزمایشی اتفاق بیفتد تا شهروندان تاثیر آن را بر زندگی خود تجربه کنند. این امر به واسطه ماهیت شهرهای هوشمند به عنوان سیستمی پیچیده، موجب افزایش ابتکارات و ظهور آزمایشگاه های زنده شهری شد. این استراتژی تا حدی با چارچوب نوآوری باز همسو است و باعث می شود شهرها الگوی غالب توسعه و اجرای نوآوری از بالا به پایین را زیر سوال ببرند و فرایندهای نوآوری را به همراه شهروندان آزمایش کنند. نظریه پردازان، آزمایشگاه های زنده شهری را وسیله ای برای تزریق ایده ها و انگیزه های تازه با روش های تعاملی که با مردم اجرا می کنند، می دانند. این رویکرد، شیوه های به ارت رسیده از یادگیری فعال و مشارکت شهروندی را مدرن و به روز می کند. به طور معمول همکاری در یک آزمایشگاه زنده شهری با هم آفرینانی با تخصص، سلیقه ها، فرهنگ و جایگاه اجتماعی متفاوت شکل می گیرد. با این حال، این تنوع همچنین می تواند مانعی بر سر راه همکاری «طبیعی» بین هم آفرینانی باشد که زبان ها، اهداف و ارزش های آن ها ممکن است به طور گسترده ای متفاوت باشد. این دقیقا اهمیت و نقش آزمایشگاه های زنده در اجرا و ارزیابی این شکل جدید از همکاری است. به بیان دیگر، آزمایشگاه های زنده شهری در سراسر جهان بیشتر به منظور ایجاد نوآوری در درون و متناسب با مشکلات و زمینه های زندگی واقعی و چالش های زندگی شهری اجرا می شود. از این رو هدف این پژوهش، واضح سازی مفهوم آزمایشگاه زنده شهری با مرور نظام مند ادبیات نظری مرتبط با این مفهوم است. مواد و روشدر این پژوهش نظام گردآوری داده ها در نسبت با موضوع های مورد بررسی به شیوه اسنادی است که در محیط یا بستر وب بوده و به گردآوری داده های نوشتاری (متنی) در بانک های اطلاعاتی و پایگاه های علمی الکترونیکی اتکا دارد. نوع داده های مورد گردآوری در این سطح، تابعی از موضوع های بررسی شده (ویژگی ها، پیشایندها، پیامدها و ارجاع های مفهوم آزمایشگاه زنده شهری) است. نظام گردآوری داده ها مبتنی بر یک فرایند چرخه ای است که در دو مرحله ۱- گردآوری داده ها قبل از آغاز مرحله اصلی تحلیل مفهوم و ۲- گردآوری داده ها هم زمان با تحلیل مفهوم انجام شده است و شناسایی، غربال گری و انتخاب منابع شایسته ارجاع بر حسب دو معیار ارتباط و بیشترین ارجاع، سه فعالیت عمده اصلی در هر مرحله را تشکیل می دهد. به این ترتیب، نتیجه اولیه ...

کلمات کلیدی:

آزمایشگاه زنده شهری، تحلیل مفهوم، رویکرد تکاملی راجرز، شهر هوشمند

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/1684737>

